

сия, чиновникъ по желѣзницитѣ. Останалитѣ имъ братя сж въ Сливенъ.

Отъ офицеритѣ на руска служба, сливенци сж: щабъ-Капитанъ *Тодоръ Твердици* (Цоцковъ) въ Кроншадъ, († 1901 г.).

Х. Костадинъ попъ Х. Димитровъ, слѣдвалъ военно училище въ Одеса прѣзь 1874 г., взель участие като протопей-юнкеръ въ Ботевата чета, слѣдъ което довършва въ Русия; заваренъ отъ руско-японската война въ Московския 65-й шефски полкъ като щабъ-капитанъ и умира въ *Чита* (Манджурия). Зетъ на Панайотъ Минковъ. Подробности за него по-долу.

Цариградъ. Тукъ повечето сливенци сж били търговци: *Илия Андонъ Добровичъ* (вѣроятно сжщия *Андонъ Добревъ Кантарджиевъ*). *Х. Георги П-Х. Райновичъ*, *Василь П. Стоенчевъ*, *Георги Зафировъ*, *Висилаки Поповъ*, *Василь Чергаджий* (Черга-аджий). Д-ръ *Иванчо Стайновски* (воененъ лѣкаръ отъ медицинското училище въ Сарай-Бурунъ. Умрѣлъ е въ *Иеменъ*, кждѣ 1869 г.), *Георги Дончевичъ*, *Василь Минчовичъ*, *Х. Коста Гюлмезовъ*.¹⁾ *Димитръ Добровичъ*²⁾ и др.

Въ по-ново врѣме, прѣзь врѣме на черковния въпросъ, тукъ сж били виднитѣ сливенски търговци: *Господинъ Данчовъ*, *Захария Вичовъ*, *Х. Мина Пешовъ*, *Стефанъ Стефановъ* и т. н. За послѣднитѣ двама ще стане въпросъ при черковното ни движение.

Другъ интересенъ сливенецъ въ Цариградъ е билъ *Александръ Дучевичъ*, роденъ въ 1795 г., а умира кждѣ 1870 г. За него сж знаели само нѣколцина българи и то довѣрени нему лица, защото той е билъ шефъ на турската тайна полиция. Живѣлъ е безъ занятие въ Цариградъ отъ дохода на кжщата си въ островъ *Принкипо*. Всичко каквото се отнасяло за българитѣ, като прѣдприето отъ турското правителство, той го е съобщавалъ на довѣренитѣ нему лица. търговеца *Гѣнчилещовъ* и секретаря му отъ Сливенъ — *Ст. П. Стефановъ*. По тоя начинъ сж се спасявали много българи, като сж вземали на врѣме мѣрки, безъ да знаятъ кой е виновника за спасението имъ. *Дучевичъ* умира кждѣ 1870 г. безъ нѣкой да знае, освѣнъ горнитѣ двѣ лица, че той е заемалъ такъвъ виденъ и опасенъ турски постъ.

¹⁾ Прѣзь кримската война той е билъ подрядчикъ на войскитѣ, но прѣзь една криза забърква смѣткитѣ и се самоубива чрѣзь разрѣзване на жилитѣ си. Наслѣдството му остава на брата му Михаилъ въ Сливенъ, който по-сетнѣ е билъ назначенъ капуджи-баши. Другиятъ му братъ е билъ потурченъ, а четвъртиятъ билъ епископъ подъ грѣцката патриаршия.

²⁾ Баща на началника на тайния кабинетъ на царя — Страшимиръ Д. Добровичъ. Той е твърдѣ интересна личностъ между цариградскитѣ българи. Съ него ще се срѣщнемъ подробно по нагатакъ.